

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXV. Solenne Festum Natalis Domini. Apparuit gratia Dei Salvatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos, ut abnegantes impietatem, & secularia desideria, sobriè, & justè, & piè vivamus in hoc ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

jectus est, quid demum dare tibi poterit, recuperato Regno? ad summum exiguam ejus partem tibi donabit. at si fidelis Christo fueris, faciet integro suo regno te frui. unde non dicitur tibi: *Eidem posside cum Amico in paupertate istius, ut & de bonis illius lateris.* dicitur

in bonis, ut constet, ipsum ejus regnum totum fore tuum non secus, ac si hereditate comparassēs. *In tempore tribulationis illius permansit illi fidelis, ut & in hereditate illius coheres sit.* Eccl. 22. v. 29. Ecce id claris expressum verbis.

XXV.

Solenne Festum Natalis Domini.

Apparuit gratia DEI Salvatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos, ut abnegantes impietatem, & secularia desideria, sobriè, & justè, & piè vivamus in hoc seculo, expectantes beatam spem, & adventum gloriæ Magni DEI, & Salvatoris nostri JESU Christi. Tit. 2. v. 11.

1. Considera Gratiam, cujus hoc loco fit mentio, esse ardentissimum amorem Christi erga nos, amorem, haud dubiè nunquam à nobis promeritum, & ideo omnino gratuitum. *Gratia.* Jam verò hic Amor in DEI Filio semper idem extitit: quis nescit? sed non semper apparuit. Apparuit singularissimo quodam modo hodierno die, quo pro salute nostra visus est cubare super fœnum, humana carne indutus, nudus, parvulus, tremens, ac præcipuè infusus lacrymis, quas jam pro nobis stillare cepit ex oculis. atque hoc dicere voluit Apostolus, cum ait: *Apparuit gratia DEI Salvatoris nostri.* Hactenus hæc gratia non nisi in Cælo fuit: *Domine in Cælo Misericordia tua.*

Pf. 35. v. 6. nunc demum de Cælo in terram descendit. & idcirco, si hactenus fuit promissa hominibus, vaticinijs prædicta, aut varijs adumbrata figuris, hodie manifestè apparuit. Porro quid esset, si hoc ipso die, quo tam luculentus apparuit amor Christi versus te, nihil appareret amoris tui erga Christum? at Amor uno tantum modo apparet; apparet in operibus. *In hoc cognovimus charitatem DEI, quoniam ille animam suam pro nobis posuit.* 1. Jo. 3. v. 16.

2. Considera, quomodo dici possit hic Amor DEI nostri Salvatoris apparuisse omnibus hominibus, cum tot sint, qui non cognoverint, imò nec hodie cognoscant. Causa est, quòd ille ex parte sua nihil omiserit, quo se daret cogno-

cognoscendum. Sol omnibus apparet supra Horizontem. proinde si multi fenestras illi occludunt, an non his ipsis æquè apparet, ac ceteris, qui non claudunt? *Apparuit gratia DEI Salvatoris nostri omnibus hominibus*, quia apparuit ad illustrandos omnes. Verum est, etsi sol iste pulcherrimus apparuerit ad omnes illustrandos, non idcirco omnes illustravit. Ideo cum dixisset Apostolus: *Apparuit gratia DEI Salvatoris nostri omnibus hominibus*; mox subjunxit: *erudiens nos, non erudiens omnes, sed erudiens nos*, quia non omnes lucem talis eruditionis admiserunt. *Hoc est enim iudicium: quia lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras quàm lucem.* Jo. 3. v. 19. Hic Infans, quem cernis hodie incubantem fœno, ad te illuminandum venit. at si tu illuminari non admodum cupias, bene vides, ipsius culpam non esse. ô quot radios veritatis ille diffundere satagit, tot scilicet, quot exempla vix natus oculis objicit, ut sit tibi non DEUS tantum, sed & Salvator, *DEUS Salvator*, ad designandum discrimen à dijs antiquorum commentitijs, qui non salvabant. *Rogant DEUM non salvantem.* Isa. 45. v. 20. Itaque si in hisce radijs non figas oculos, tua est culpa.

3. Considera hæc exempla, quæ Christus à primo ortu suo dedit utque ad vitæ exitum, eò rendere, ut te ordinet ad te ipsum, ad proximum, & ad DEUM. Ideo quantum ad te attinet, docuit Christus vivere *sobriè*, id est, juxta mensuram, ita ut saltem cupidi-

tatibus tuis sine discrimine non indigeas, sed eas modèrè in omnibus Temperantiæ præscripto. Quantum ad proximum, docuit vivere *justè*, hoc est, ad regulas Juris, quod cupis, ut talem te geras erga proximum, qualem optas, ut ipse se gerat erga quantum ad DEUM, docuit vivere *Piè*, hoc est, ad modum filij mortuus. Vide quàm bene Christus hæc omnia adimpleverit à natali suo usque ad mortem. & tum reflectens ad te, non erubescit, si contra tam male te adimpleas. Excusabis fortasse, quod vivas ætate nimium iniqua in hoc seculo. Sed hoc nimirum est, quod docere Christus voluit, ut vivas inter intemperantes, *justè* inter castos, *piè* inter impios, prout ait *Lilium inter spinas.*

4. Considera, ne vivas hoc modo, *sobriè ad te, justè ad Proximum, piè ad DEUM*, præsertim in hoc seculo adeo corrupto, duo esse periculis impedimenta. Unum ex parte intellectus, alterum ex parte Voluntatis. ex parte intellectus sunt dictamina perverti: ex parte voluntatis desideria innata. & ideo ante omnia monet Apostolus hunc abnegandum *hominem. Abnegantes impietatem, & secularia desideria sobriè & justè & piè vivamus in hoc seculo.* Infidelitas, ut hic vocant Doctores, est impietas maxima, & ideo ista primo loco est abneganda, submittendo intellectum omnibus, quæ fides docet. atque hoc est abnegare perverfa dictamina. *Abnegantes impietatem.* Concupiscentia Mater

cupiditatum est, quæ etiam infidelitate sublata, adhuc instigat ad malum ob corruptelam naturæ. & ideo ista abneganda est secundo loco: *Et secularia desideria.* Cupiditates istæ *secularia desideria* vocantur, quia sunt earum rerum, quæ uno seculo, quo vivimus, transeunt, rerum temporalium, caducarum, & quæ summum unius seculi spatio finiuntur. Et tamen adeo istis affixus hæres, ut pro ipsis despicias æternas. Ô cæcitatem! non potes non advertere, si cupiditates istæ possint te agere transversum, multum adhuc superesse infidelitatis. atque hæc est, quæ tibi imponit. *Impietas peccatorem supplantat.*

3. Considera, quemadmodum ab illâ vitâ tam sobriâ, justâ, piâ, quam ut doceret, Christus in hanc terram descendit, plurimum impedit infidelitas mentis, & ubi hæc deest, Concupiscentia inordinata, ira è contrario ad eum vehementer stimulare cogitationem assiduam illius beatitudinis, quæ tibi in vita altera paratur. Et idcirco etiam Apostolus concludit: *Expectantes beatam spem, & adventum gloria Magni DEI, & Salvatoris nostri JESU Christi.* non ait: *expectantes beatitudinem speratam, sed beatam spem, ut ostendat, quâni certa spes sit, quæ innititur promissionibus Divinis.* adeo certa est, ut in hoc casu spes boni non distinguatur, ut ita loquar, à bono sperato. Ita est, hæc beatitu-

do non complebitur usque ad diem Judicij, quia tunc ad gloriâ animæ addetur etiam gloria corporis, unde non solum dicit Apostolus: *expectantes beatam spem, sed adjungit: & adventum gloria Magni DEI, & Salvatoris nostri JESU Christi.* Hic Deus, quem nunc in fœno vagientem cernis, DEUS videtur parvus, quia parvulus factus est. Sed eo die talis non videbitur; apparebit, qualis revera est, DEUS ille Magnus, unde & hoc nomen Apostolus illi tribuit: *Magni DEI.* Videbunt Filium hominis *venientem in nubibus cum virtute magnâ, & majestate.* Matt. 24. Et sic vides in primo adventu comparatum Rori. *Rorate Cœli desuper.* Il. 45. in secundo fulguri: *sicut fulgur exit ab oriente, & paret usque in occidentem, ita erit adventus Filij hominis.* Matt. 24. Tu interim quid agas? Expectes hunc secundum adventum tantâ sollicitudine, quantam ille jure suo postulat. *Populus meus pendebit ad reditum meum.* Os. 11. v. 7. Neque putes hunc secundum adventum fore instar primi. Primus fuit abjectionis Christi, alter erit gloriæ. *Adventum gloria Magni DEI, & Salvatoris nostri JESU Christi.* Unde si primum desiderasti tanquam tuo destinatum commodo, longè magis desiderare oportet alterum destinatum honorari Christi.

* * *

